

Evangelí del dissabte de la setmana I d'Advent: demanar segadors

Evangelí i comentari del dissabte de la setmana I d'Advent. “Pregueu a l'amo dels sembrats que envii segadors”. El Senyor demana a tots els batejats que participin en la missió de portar l'Evangelí fins als confins de la terra. Omplim-nos d'una compassió santa vers aquells que estan malmenats i abatuts i els podrem fer sentir pròxim l'amor que Déu té per ells.

Evangelí (Mt 9, 35 - 10, 1.6-8)

Jesús recorria totes les viles i pobles, ensenyant a les sinagogues, anunciant la bona nova del Regne i guarint malalties i xacres de tota mena.

En veure les multituds, se'n compadí, perquè estaven malmenades i abatudes, com ovelles sense pastor. Llavors diu als seus deixebles:

—La collita és abundant, però els segadors són pocs. Pregueu, doncs, a l'amo dels sembrats que envii segadors als seus sembrats.

Jesús va cridar els seus dotze deixebles i els donà poder de treure els esperits malignes i de guarir malalties i xacres de tota mena.

Els noms dels dotze apòstols són aquests: primer, Simó, anomenat Pere, i Andreu, el seu germà; Jaume, fill de Zebedeu, i Joan, el seu germà;

Felip i Bartomeu; Tomàs i Mateu, el publicà; Jaume, fill d'Alfeu, i Tadeu; Simó el Zelós i Judes l'Iscaiot, el qui el va trair.

Aquests dotze, Jesús els va enviar amb aquestes instruccions:

—No us encamineu a terra de pagans ni entreu en cap població samaritana. Aneu més aviat a les ovelles perdudes de la casa d'Israel.

.....

Comentari

Recurrent totes les ciutats i llogarets, Jesús s'adona que hi ha molts malalts per curar i moltes orelles assedegades d'escoltar l'Evangeli del Regne. Ens diu Mateu que, en veure les multituds, el Senyor “se’n compadí” i, amb entranyes de misericòrdia, expressa el desig de compartir aquest sentiment amb

altres cors. “Pregueu a l’amo dels sembrats que enviï segadors”, persones que puguin ajudar-lo a carregar amb el pes de les ànimes.

Quan llegim aquestes paraules potser pensem, en primer lloc, en la necessitat que hi hagi vocacions a un lliurament total al sacerdoci, al celibat o a la vida consagrada; mentre nosaltres col·laborarem com puguem.

És veritat que, cridant els Dotze, Jesús transmet una potestat especial per a algunes tasques determinades i necessàries per a la vida de l'Església, com ara la celebració dels sacraments.

Però és a tots els batejats que el Senyor ens demana que participem en la missió de portar l'Evangelí amb la nostra vida fins als confins de la terra. “Si breguem diàriament per obtenir la santedat cada un en el seu propi estat en el món i en l'exercici

de la pròpia professió, en la nostra vida de cada dia, goso assegurar que el Senyor ens farà instruments capaços d'obrar miracles i, si calia, dels més extraordinaris". (San Josepmaria, *Amics de Déu*, n. 262)

Podem demanar a Déu que ens concedeixi una mirada sobre el món i sobre les persones a la mida dels seus ulls misericordiosos. Així, ens omplirem d'una compassió santa vers aquells que estan "malmenats i abatuts" i els podrem fer sentir pròxim l'amor que Déu té per ells.

Giovanni Vassallo // Photo: Sol - Unsplash